त्वत्संतोषेणैवतस्यसौख्यमित्याह ॥ यदाहीति ॥ तदारभ्यैवेदंतस्यमाहात्म्यमितिशेषः ॥ १५ ॥ त्वत्कृतेन रक्षणेनेतिशेषः ॥ १६ ॥ वृत्रघातेनहेतुना तेषांसाख्यमुपकारंकुरु ॥ हशब्दःपादपूरकः ॥ १७ ॥ यद्यपीदं सुरसाहाय्यकरणमन्येषामसुराणामसह्यं तथापिकुरु ॥ यस्मादगतीनामस्माकंसुराणांभवानेवगतिः शरणं ॥ १८ ॥ इतिश्रीरा० वा०

॥ १२५॥

यदाहिप्रीतिसंयोगंत्वयाविष्णोसमागतः॥तदाप्रभृतिलोकानांनाथत्वमुपलब्धवान्॥१५॥सत्वंप्रसादंलोकानांकुरुष्वसुसमाहितः॥ त्वत्कृतेनहिसर्वेस्याप्रशांतमरुजंजगत्॥१६॥इमेहिसर्वेविष्णोत्वांनिरीक्षंतेदिवौकसः॥वृत्रघातेनमहतातेषांसाख्यंकुरुष्वह॥१७॥ त्वयाहिनित्यशःसाख्यंकृतमेषांमहात्मनां॥असह्यमिदमन्येषामगतीनांगतिर्भवान्॥१८॥इ० वा० उ० चतुरशीतितमःसर्गः ॥८४॥ लक्ष्मणस्यतुतद्वाक्यंश्रुत्वाशत्रुनिबर्हणः॥वृत्रघातमशेषेणकथयेत्याहसुव्रत ॥ १ ॥ राघवेणैवमुक्तस्तुसुमित्रानंदवर्धनः॥भूयएव कथांदिव्यांकथयामाससुव्रतः ॥ २ ॥ सहस्राक्षवचःश्रुत्वासर्वेषांचदिवौकसां ॥ विष्णुर्देवानुवाचेदंसर्वांनिंद्रपुरोगमान्॥ ३ ॥ पूर्वं सौहृदबद्धोस्मिवृत्रस्येहमहात्मनः ॥तेनयुष्मत्प्रियार्थंहिनाहंहन्मिमहासुरं ॥ ४ ॥ अवश्यंकरणीयंचभवतांसुखमुत्तमं॥तस्मादुपा यमाख्यास्येसहस्राक्षोवधिष्यति॥५॥ त्रेधाभूतंकरिष्यामिआत्मानंसुरसत्तमाः॥तेनवृत्रंसहस्राक्षोवधिष्यतिनसंशयः॥ ६ ॥ एकां शोवासवंयातुद्वितीयोवज्रमेवतु॥तृतीयोभूतलंयातुतदावृत्रंहनिष्यति॥७॥तथाब्रुवतिदेवेशेदेवावाक्यमथाब्रुवन्॥एवमेतन्नसं देहोयथावदसिदैत्यहन्॥८॥भद्रंतेस्तुगमिष्यामोवृत्रासुरवधैषिणः॥भजस्वपरमोदारवासवंस्वेनतेजसा॥९॥ततःसर्वेमहात्मानः सहस्राक्षपुरोगमाः॥तदरण्यमुपाक्रामन्यत्रवृत्रोमहासुरः॥ १० ॥ उ० चतुरशीतितमःसर्गः ॥ ८४ ॥ ॥ ७ ॥ अथप्रकृतोपयुक्तशेषक थापूरणं ॥ लक्ष्मणस्येति ॥ १ ॥ दिव्यां कथां प्रकृतां ॥ २ ॥ ३ ॥ पूर्वं युष्माभिस्तद्वधप्रार्थनात्पूर्वं सौहृदबद्धः प्रीतिबद्धः ॥ ४ ॥ ५ ॥ त्रेधाभूतं त्रेधाविभक्तं आत्मानं स्वतेजोमूर्तिं ॥ ६ ॥ तृतीयोभूतलंयातु पतद्वृत्रदेहधारणार्थमित्यर्थः ॥ इंद्रस्य वृत्रहननजब्रह्महत्यानिवृत्तियावद्भूलोकरक्षणार्थंचेत्यपिबोध्यं ॥७॥८॥९॥१०॥